

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Sžo/45/2013
Identifikačné číslo spisu:	8012200402
Dátum vydania rozhodnutia:	03.10.2014
Meno a priezvisko:	JUDr., Ing. Miroslav Gavalec
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:8012200402.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky, v právnej veci žalobcu: I., bytom D., zastúpený JUDr. Martinom Staroňom, advokátom, so sídlom Hlavná 89, Prešov, proti žalovanému: Úrad pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou, pobočka Prešov, so sídlom Levočská 3, Prešov, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného č.k. PV 701/01606/2007 zo dňa 31. októbra 2007 a č.k. PV 701/02629/2007 zo dňa 18. decembra 2007, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove č.k. 5S/51/2012-40 zo dňa 22. mája 2013, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Prešove č.k. 1S/51/2012-40 zo dňa 22. mája 2013 p o t v r d z u j e .

Žalobcovi právo na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

Krajský súd v Prešove napadnutým uznesením zastavil konanie. Zároveň rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Krajský súd v tomto rozhodnutí aplikoval ustanovenia § 250b ods. 2 a 3 OSP, vzhľadom na to, že platobné výmery boli vydané dňa 31.10.2007 a 18.12.2007, pričom postup podľa uvedených ustanovení je možná len v prekluzívnej trojročnej lehote, ktorej začiatok sa viaže na deň vydania správneho rozhodnutia. Táto lehota už uplynula.

Proti tomuto uzneseniu podal žalobca včas odvolanie, z dôvodu podľa § 205 ods. 2 písm. d) a f) OSP. Podľa jeho názoru sa krajský súd nesprávne vysporiadal s prekluzívnou lehotou. Žalobca nemal možnosť do správneho konania zasiahnuť, nakoľko nezískal informácie o existencii rozhodnutia v trojročnej lehote, ale len náhodou v roku 2012. Tvrdosť zákona je potrebné odstraňovať v prípadoch hodných osobitného zreteľa. Podľa názoru žalobcu je z predložených dôkazov zrejmé, že sa na mieste doručovania rozhodnutí nezdržiaval a nemal sa ako dozvedieť o rozhodnutiach žalovaného. V danom byte nebýva od roku 1998 a ani sa tam nezdržiava. Ide teda o odňatie možnosti konať pred súdom. Navrhoval preto aby odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok tak, že zruší platobné výmery a žalovanému uloží nahradiť žalobcovi trovy konania, alebo alternatívne zrušiť rozsudok krajského súdu a

vec mu vrátiť na ďalšie konanie a rozhodnutie.

Žalovaný vo svojom vyjadrení k odvolaniu uviedol, že žalobca mal v čase doručovania predmetných platobných výmerov a dodnes má aktívnu živnosť, a doručovanie bolo vykonávané ako fyzickej osobe, podnikateľovi, teda na adresu miesta podnikania. Preto bola pri doručovaní uplatnená fikcia doručenia podľa § 25 ods. 3 správneho poriadku a platobné výmery nadobudli právoplatnosť. Námitka žalobcu, že sa na mieste doručovania nezdržiaval by bola na mieste, iba ak by nešlo o osobu s platným živnostenským oprávnením. Jeho iná adresa nebola známa. Skutočnosť, že zdravotná poisťovňa a následne aj žalovaný nekomunikovali so žalobcom, priamo zavinil žalobca porušením vtedy platného zákona o zdravotnom poistení tým, že neudal korektnú adresu, resp. si nepreberal písomnosť na adrese miesta podnikania. Navrhoval preto potvrdiť uznesenie krajského súdu a nezaviazať žalovaného na náhradu trov konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnuté uznesenie krajského súdu spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu a jednomyselne (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z. z) dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné vyhovieť.

Podľa § 250b ods. 1 OSP žaloba sa musí podať do dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia správneho orgánu v poslednom stupni, pokiaľ osobitný zákon neustanovuje inak. Zameškanie lehoty nemožno odpustiť.

Podľa § 250b ods. 2 OSP ak žalobu podá niekto, kto tvrdí, že mu rozhodnutie správneho orgánu nebolo doručené, hoci sa s ním ako s účastníkom konania malo konať, súd overí správnosť tohto tvrdenia a uloží správne orgánu doručiť tomuto účastníkovi správne rozhodnutie a podľa okolností odloží jeho vykonateľnosť. Týmto stanoviskom súdu je správny orgán viazaný. Po uskutočnenom doručení predloží správny orgán spisy súdu na rozhodnutie o žalobe. Ak sa v rámci správneho konania po vykonaní pokynu súdu na doručenie správneho rozhodnutia začne konanie o opravnom prostriedku, správny orgán o tom súd bez zbytočného odkladu upovedomí.

Podľa § 250b ods. 3 OSP súd postupuje podľa odseku 2, len ak od vydania rozhodnutia, ktoré nebolo žalobcovi doručené, neuplynula lehota troch rokov.

Podľa § 246c OSP pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona.

Podľa § 103 OSP kedykoľvek za konania prihliada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania).

Podľa § 104 ods. 1 veta prvá OSP ak ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

Odvolací súd zo spisu prvostupňového súdu zistil, že žalobca napadol žalobou platobné výmery vydané Úradom pre dohľad na zdravotnou starostlivosťou, pobočka Prešov č.k. PV 701/01606/2007 zo dňa 31. októbra 2007 a č. k. PV 701/02629/2007 zo dňa 18. decembra 2007.

Lehota podľa ustanovenia § 250b ods. 3 OSP je lehotou prekluzívnou a počíta sa od vydania rozhodnutia. Z administratívneho spisu je bez pochybností zrejmé, že platobný výmer pod č.k. PV 701/01606/2007 bol vydaný dňa 31.10.2007 a platobný výmer pod č.k. PV 701/02629/2007 bol vydaný 18.12.2007. Žaloba bola na krajský súd podaná dňa 30.5.2012. Tri roky teda uplynuli dávno pred tým, ako žalobca podal žalobu, ktorou napadol predmetné výmery. Ako je už vyššie uvedené ide o zákonnú, prekluzívnu lehotu, na ktorú musí súd vždy ex offio prihliadať a jej uplynutím dochádza k zániku práva neuplatnenom v tejto lehote. Námietky uvedené v odvolaní sú preto irelevantné.

Krajský súd konal v súlade so zákonom, nemohlo preto dôjsť k odňatiu žalobcovi možnosť konať pred

súdom, ako to vo svojom odvolaní tvrdil.

Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd napadnuté uznesenie ako vecne správne potvrdil (§ 219 OSP).

O náhrade trov konania odvolací súd rozhodol v súlade s § 224 ods. 1 v spojení s § 250l ods. 2 a § 250k ods. 1 OSP a v odvolacom konaní neúspešnému žalobcovi právo na ich náhradu nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.